

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2019 - 9054

Doknr.
174296

Dato
18-02-2020

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 29. november 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 5 (L 68) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 5:

”Vil ministeren oplyse, hvordan og hvem, der vil skulle vurdere, hvornår det vil være til barnets eller den unges bedste at blive tvangsmæssigt fjernet fra et anbringelsessted med politiets hjælp set i lyset af, at indgrebet i sig selv vil være meget traumatiserende for barnet eller den unge?”

Svar:

Den ny hjemmel til tvangsfuldbyrdelse vil gælde afgørelser om ændret anbringelsessted uden samtykke, som er truffet af kommunens børn og unge-udvalg efter servicelovens § 69, stk. 3, eller af Ungdomskriminalitetsnævnet efter reglerne i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Efter den foreslåede ordning vil kommunalbestyrelsen have ansvaret for, at sådanne afgørelser fuldbyrdes. Det vil være kommunen, der - så vidt muligt i samarbejde med barnet eller den unge, forældremyndighedsindehaveren og anbringelsesstedet - sørger for at effektivisere afgørelsen. I helt særlige tilfælde vil det kunne ske med bistand fra politiet.

Fuldbyrdelse vil skulle ske i overensstemmelse med reglerne i §§ 2-8 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter, herunder bl.a. proportionalitetsprincippet.

Fuldbyrdelsen vil endvidere skulle ske i overensstemmelse med det ny stk. 6, der foreslås indsat i servicelovens § 64, som skal tydeliggøre, at fuldbyrdelse af tvangsmæssige afgørelser skal ske så skånsomt, som omstændighederne tillader, og med henblik på at sikre barnets eller den unges bedste. Kommunen skal afsøge mulighederne for at opnå forældremyndighedsindehaverens, barnets eller den unges og eventuelt andre familiemedlemmers eller netværkets frivillige medvirken til afgørelsens fuldbyrdelse, medmindre hensynet til barnets eller den unges bedste i afgørende grad taler imod.

I lovbemærkningerne er dette uddybende beskrevet, herunder de afvejninger og hensyn kommunen skal foretage ved iværksættelsen af afgørelsen. Dette vil blive indarbejdet i vejledningen til kommunerne med henblik på at understøtte deres praksis.

Som det fremgår af lovbemærkningerne, er hensigten, at det så vidt muligt helt skal undgås, at det bliver nødvendigt at rekvirere politiets bistand ved fuldbyrdelsen af sådanne afgørelser.

Er der tale om et barn eller en ung, som skal flyttes mod sin vilje fra f.eks. en plejefamilie til en døgninstitution for at modtage en meget specialiseret pædagogisk behandling, som barnet eller den unge ikke vil kunne få under sit fortsatte ophold i plejefamilien, bør støtten som hovedregel og altovervejende udgangspunkt alene gennemføres i dialog med barnet eller den unge, forældrene og anbringelsesstedet og uden politiets bistand. Kun i helt særlige tilfælde, hvor barnets eller den unges behov for ændret støtte er meget betydeligt og som udgangspunkt akut, vil der ud fra hensynet til barnets eller den unges bedste kunne være grundlag for fuldbyrdelse af afgørelsen med politiets bistand.

Det er kommunen (forvaltningen), som på grundlag af afgørelsen, de øvrige foreliggende oplysninger og vurderinger i sagen, dialogen med barnet eller den unge, forældrene og anbringelsesstedet og under hensyn til barnets eller den unges alder, modenhed og funktionsevne skal vurdere, om der af hensyn til barnets eller den unges bedste er grundlag for at fuldbyrde afgørelsen tvangsmæssigt.

Kommunen vil skulle registre og indberette eventuelle sager, hvor politiet yder bistand til kommunen ved afhentning af barnet eller den unge uden retskendelse og mod behørig legitimation på et anbringelsessted med henblik på at fuldbyrde en afgørelse om ændret anbringelsessted uden samtykke efter servicelovens § 69, stk. 3, eller efter § 24, stk. 1, jf. § 14, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Registreringen vil skulle indeholde kommunens begrundelse for at anmode om politiets bistand. Barnet eller den unge vil skulle gøres bekendt med registreringen, og barnets eller den unges oplevelse af situationen vil skulle indgå i indberetningen til Ankestyrelsen. På baggrund af indberetningerne vil der årligt blive udarbejdet en rapport, som oversendes til Folketinget. På den måde sikres det, at kommunernes praksis kan følges tæt.

Med venlig hilsen

Astrid Krag